

Co se tam bělá

Žalman

Co se to tam bělá, postýlka ustlaná,
leží tam syneček, hlava posekaná.

Z jedný strany leží z oceli šavlička,
z druhý strany sedí jeho frajárečka.
V jedný ruce drží bílený šáteček, a v tý druhý drží zelený prou-
teček,
bíleným šátečkem čelo mu utírá, zeleným proutečkem mouchy pryč
zabívá.

Podej mě má milá šavli zrcadlovou,
já se jen podívám, jak mi líce blednou.
Šavli mu podala, honem vyskočila, na jeho srdéčku zradu pocítil
a.

Kdo ti moje milá, kdo ti tu radu dal,
abys vyskočila, věrně tě miloval.
Dala mi ji dala má stará matička, aby mě nestála ta tvoje šavli
čka.

Byl bych ti, má milá, byl bych ti hlavu sťal,
aby po mý smrti žádnéj tě nedostal.